

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนผลิตกล้าไม้ ฝ่ายบริหารทั่วไป โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๕๕๑๙, ๕๕๕๖

ที่ ทส.๑๖๐๘.๔/๗๙๑

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

เรียน หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย

หัวหน้าศูนย์เพาะชำกล้าไม้ทุกศูนย์

ส่วนผลิตกล้าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักบริหารกลาง ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/ว ๒๔๔๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย เรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบ ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่เว็บไซต์ <http://www.forest.go.th/discipline> และเว็บไซต์ส่วนผลิตกล้าไม้ <https://www.forest.go.th/nursery/>

(นายวรุฒม์ ศิริกัม)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนผลิตกล้าไม้

ฝ่ายบริหารทั่วไป
เลขที่รับ ๑๓๕๐
วันที่ ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๗
เวลา.....

ส่วนผลิตกล้าไม้
เลขที่รับ ๒๕๑๗
วันที่ ๑๕ พ.ค. ๒๕๖๗
เวลา.....

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า
รับที่ 3939
วันที่ 14 พ.ค. 2567
เวลา.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๓ ๔๒๔๒ ๓ ต่อ ๕๖๐๐
ที่ ทส.๑๖๐๑.๖/ว ๒๕๕๖ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

- เรียน อธิบดีกรมป่าไม้
- รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
  - ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
  - ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
  - ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
  - ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๓๓
  - ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
  - ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
  - ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
  - ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
  - ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
  - ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline>

เวียน

(นายอำนาจ สุสุทธิ)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

(นายมงคล ลีวีริยกุล)
เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า
๑๕ พ.ค. ๒๕๖๗

นายศุภกิจ จันทร์กลั่น
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

ฝ่ายบริหารทั่วไป

งทพท.ที่ศูนย์
คุณมีชัย
-ส่งให้...

(นายศุภกิจ จันทร์กลั่น)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนผลิตกล้าไม้

(นายมงคล ลีวีริยกุล)
ผู้อำนวยการส่วนอำนาจการ
๑๔ พ.ค. ๒๕๖๗

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง
ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

หลงลืม...ก็อาจผิดฐานทุจริตได้

เรื่องคำที่ ๖๐๑๐๑๘๐ เรื่องแต่งที่ ๐๐๙๗๑๖๑

ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์

การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

การรับเงินรายได้ของทางราชการมาตามหน้าที่ แล้วไม่นำส่งคลังภายในเวลาตามระเบียบของทางราชการ
แสดงให้เห็นได้ว่ามีเจตนาที่จะใช้ประโยชน์จากเงินดังกล่าว และเข้าข่ายเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การอ้างว่า
หลงลืมทั้ง ๆ ที่มีการรับเงินและนำส่งคลังอยู่เป็นประจำ จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่สมเหตุผล และการนำเงินมาคืนคลัง
ภายหลังไม่เป็นเหตุที่จะลดหย่อนโทษให้เบาลงได้

ข้อเท็จจริง

ขณะที่ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน งานบริหารงานทั่วไป
สังกัดสำนักงานในจังหวัดหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับชำระเงินและออกใบเสร็จรับเงิน
ค่าประมูลหมายเลขทะเบียนรถ เป็นเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท แล้วไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวให้กับคณะกรรมการ
เก็บรักษาเงิน ต่อมาวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับชำระเงินค่าประมูลหมายเลขทะเบียนรถจากประชาชน
อีก ๒๓,๐๐๐ บาท และเมื่อสิ้นเวลาทำการ ได้ส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เก็บได้
ให้แก่ผู้ตรวจสอบการรับ - จ่ายเงิน และคณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำฝากเข้าธนาคาร
ตามปกติ หลังจากนั้นมีการตรวจสอบพบว่า ยอดเงินในทะเบียนคุมลูกหนี้ประมูลหมายเลขทะเบียนรถไม่ตรงกับบัญชีเงินฝากธนาคาร โดยมีผลต่างของยอดเงินที่ขาดหายไปจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท จึงมีการเรียกให้
ผู้อุทธรณ์ชี้แจง จนกระทั่งวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงได้นำเงินดังกล่าวมาคืน

หลังจากนั้นผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์
ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ที่สุด
ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อ ก.พ.ค. โดยอ้างว่าในวันดังกล่าวได้รับชำระเงิน
ค่าประมูลแผ่นป้ายทะเบียนรถและออกใบเสร็จรับเงิน เป็นเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท จริง โดยได้เก็บเงิน
จำนวนดังกล่าวไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานพร้อมล็อกกุญแจไว้ เพื่อจะนำส่งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินนำฝากธนาคาร
ในตอนเย็น แต่เนื่องจากในวันนั้นมีงานในหน้าที่ที่ต้องทำหลายอย่างและมีอาการป่วยไม่สบาย จึงหลงลืม วันต่อมา
ก็ได้รับชำระเงิน ออกใบเสร็จ และส่งมอบเงินให้คณะกรรมการ เพื่อนำฝากธนาคารตามปกติโดยไม่ได้เฉลียวใจ
ว่าเงินจำนวนดังกล่าวยังอยู่ในลิ้นชัก ประกอบกับมีการเปลี่ยนโต๊ะทำงานในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๔ โดยนำไป
เก็บไว้ในห้องเวรรักษาการณ์ของสำนักงานซึ่งยังคงล็อกกุญแจลิ้นชักไว้อย่างดี จนกระทั่งวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕
ตนได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากผู้บังคับบัญชา จึงได้ติดตามว่าเงินสูญหายเพราะเหตุใด จนค้นพบและมีการคืนเงิน
จำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับชำระเงินค่าประมวลหมายเลขทะเบียนรถจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท และนำเงินจำนวนดังกล่าวใส่ในลิ้นชักด้านล่างของโต๊ะทำงาน และล็อกกุญแจไว้ และลืมจนไม่ได้เอาไปให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินในตอนเย็น ต่อมาวันรุ่งขึ้นผู้อุทธรณ์ก็ได้รับชำระเงินค่าประมวลหมายเลขทะเบียนรถอีกจำนวน ๒๓,๐๐๐ บาท และออกใบเสร็จรับเงินซึ่งเป็นใบเสร็จต่อจากฉบับที่ผู้อุทธรณ์ได้ออกไปเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งระยะเวลาเพียง ๑ วัน ตามปกติวิสัยของบุคคลทั่วไปย่อมต้องจดจำเหตุการณ์หรือสิ่งที่ตนปฏิบัติมาได้ หรือในขณะที่ผู้อุทธรณ์ส่งมอบเงินจำนวน ๒๓,๐๐๐ บาทให้แก่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินในตอนเย็น ผู้อุทธรณ์ก็ย่อมจะต้องนึกคิดหรือจดจำเหตุการณ์ได้บ้าง อีกทั้งการที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเงินมาเป็นเวลานาน ตามปกติวิสัยของเจ้าหน้าที่การเงิน ย่อมต้องมีการจัดเก็บเงินที่ได้รับชำระเงินในแต่ละวันอย่างเป็นระเบียบ แบ่งตามประเภทของเงินและจะต้องมีสถานที่เก็บเงินในแต่ละวันเป็นสถานที่เดียวกันทุกวัน ดังนั้นในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับชำระเงินจำนวน ๒๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินประเภทเดียวกันกับเงินที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ย่อมต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวเก็บไว้ในสถานที่เดียวกัน ซึ่งหาเป็นไปได้ตามที่ผู้อุทธรณ์อ้างคือเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงาน รอนจนตอนเย็นจึงส่งมอบให้กับคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน เมื่อผู้อุทธรณ์จะนำเงินจำนวน ๒๓,๐๐๐ บาท เก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงาน ย่อมต้องเห็นเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท และผู้อุทธรณ์ต้องนำเงินทั้งสองจำนวนส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินในตอนเย็น หรือในวันต่อ ๆ มาขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติราชการ ผู้อุทธรณ์ย่อมต้องทำการแก้ไขกุญแจลิ้นชักโต๊ะทำงานและเปิดลิ้นชักเพื่อหยิบของภายในลิ้นชักบ้างเป็นครั้งคราว ผู้อุทธรณ์ก็น่าจะพบเห็นเงินซึ่งมีจำนวนมากถึง ๓๙๘,๕๐๐ บาท ได้โดยง่าย สำหรับเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์อ้างเรื่องการย้ายโต๊ะทำงานแต่ไม่ได้ย้ายเอกสาร ทำให้ไม่เจอเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาทนั้น เห็นว่าเป็นการผิดปกติวิสัยของคนทั่วไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือย้ายโต๊ะทำงานก็จะต้องมีการสำรวจหรือเก็บสิ่งของต่าง ๆ ภายในโต๊ะทำงานตัวเก่าเพื่อนำไปใส่ในโต๊ะทำงานตัวใหม่ โดยเฉพาะถ้าเป็นสิ่งของส่วนตัวยิ่งย่อมต้องสำรวจหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษ และเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ มีการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเรื่องดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์หลงลืมเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาทที่เก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานจริง ผู้อุทธรณ์ย่อมต้องนึกคิดหรือจดจำ คาดเดาได้ว่าตนเองเก็บเงินไว้ที่ใดและรีบนำมาคืน แต่ผู้อุทธรณ์กลับปล่อยทิ้งระยะเวลาว่างเลยมาจนกระทั่งวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ จึงนำเงินมาคืนพร้อมมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง นอกจากนี้พยานบุคคลซึ่งเป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินในเดือนกันยายน ๒๕๕๔ และเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้อุทธรณ์ยังให้ถ้อยคำว่า ในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ได้สอบถามผู้อุทธรณ์ว่ามีเงินที่จะเก็บหรือไม่ เนื่องจากเห็นว่าสำนักงานมีการจัดประมวลหมายเลขทะเบียนรถเมื่อวันที่ ๑๐ - ๑๑ กันยายน ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์ตอบว่าไม่มี ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีพยานหลักฐานใดมายืนยันข้อเท็จจริงว่าเงินจำนวน ๓๙๘,๕๐๐ บาท อยู่ในลิ้นชักโต๊ะทำงานมาโดยตลอดจริง พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการแสดงถึงเจตนาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์ให้ตนเองและเป็นประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้นคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์